

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงสาธารณสุข. (2545). แนวทางการปฏิบัติงานการพัฒนาระบบบริการและติดตาม
ผลการรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ด้วยยาต้านไวรัสในประเทศไทย ปี 2545.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เอส การพิมพ์.

กระทรวงสาธารณสุข. (2545). แนวทางการคุ้มครองผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ เด็กและผู้ใหญ่
ในประเทศไทย ปี 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ การศาสนา.

เกียรติ รักษ์รุ่งธรรม. (2540). **Advances on AIDS: Pathogenesis and Therapy**. ใน ศิริ เชี่ยวชาญ
วิทย์ (บรรณาธิการ), **Color Atlas of HIV Infection** (หน้า 1- 63), กรุงเทพฯ: พีบี ฟอร์เรนส์
บุ๊คสเซ็นเตอร์.

เกียรติ รักษ์รุ่งธรรม. (2541). **ยาต้านเอดส์: กลไก เกสัชวิทยาและประสิทธิภาพ**. ใน เกียรติ
รักษ์รุ่งธรรม (บรรณาธิการ), การประเมินแลดับสัมเคราะห์ของค่าความรู้เอดส์: การวิจัย
ทางคลินิก.กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

เกียรติ รักษ์รุ่งธรรม. (2546). **แนวทางการรักษา HIV Infection**. ใน วิทยา ศรีดามาและนานินทร์
อินทร์กำธรชัย (บรรณาธิการ), **Evidence-Based Clinical Practice Guideline**
ทางอายุร กรรม (หน้า 296-304). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขวัญชัย ศุภรัตน์กิจโนย. (2535). ความรู้ทางอายุรศาสตร์เกี่ยวกับโรคเอดส์. เชียงใหม่:
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์. (2544). “สถานการณ์ ผลกระทบ
และแนวโน้มของปัญหาเอดส์ในประเทศไทย”. กรุงเทพฯ: บริษัทเจ.เอส.การพิมพ์.

จริยวัตร คอมพ์ค์, และคณะ. (2541). **การรับรู้ความต้องการและการปฏิบัติต้านสุขภาพของ
ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว**. รายงานการวิจัยสำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบทวนมหาวิทยาลัย.

จำจุรี แซ่หกู้. (2543). “การรับรู้สุขภาพและการคุ้มครองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ที่
ดำเนินชีวิตอยู่ได้นานมากกว่า 7 ปี”. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การพยาบาลผู้ป่วย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

jinca อั้นรุ่งเรือง. (2539). กินอย่างไรให้ชีวิตยืนยาว. ใน สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 10
เชียงใหม่, การดูแลสุขภาพคนง่ร่วม สำหรับผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์. เชียงใหม่:
รุ่งเรืองการพิมพ์.

จินตนาณ อนันต์วรรณชัย. (2545). การใช้ยาต้านไวรัส. ใน ริษณ พันธุ์เจริญ, ทวี ไชติพิทยสุนนห์ และอุมา ทิสยากร (บรรณาธิการ), โรคเอดส์ในเด็ก. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขัยศ คุณานุสันธ์. (2541). ระบบวิทยาของ HIV/AIDS และผลกระทบต่อประเทศไทย. ใน เกียรติรักษ์รุ่งธรรม (บรรณาธิการ), การประมวลผลการสังเคราะห์องค์ความรู้เรื่องเอดส์: การวิจัยทางคลินิก (หน้า 1-9), กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ชวนพิมพ์.

บำเพ็ญจิต แสงชาติ. (2540). “วัฒนธรรมการดูแลตนเองในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์: การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์ คุณภูบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.

บำเพ็ญจิต แสงชาติ. (2541). พฤติกรรมความเจ็บป่วยและการเผยแพร่ปัญหาของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์. ใน พิมพวัลย์ บุญมงคล, เพ็ญจันทร์ ประดับมุขและศันสนีย์ เรืองสอน (บรรณาธิการ), องค์ความรู้ของงานวิจัยเอดส์ด้านสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (หน้า 76-103), กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์.

ปราโมทย์ ชีรพงษ์. (2541). แนวทางในการรักษาเอดส์ในปัจจุบัน. วารสารโรคเอดส์. 10(3), 151-160.

ประพันธ์ ภานุภาณ. (2547). “ยาต้านไวรัสกับการพัฒนาศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้ติดเชื้อ HIV”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

http://www.bmaaidscenter.or.th/new_hivdrug.htm (7 กรกฎาคม พ.ศ. 2547).

พัชรี ตั้งคุณยางกุล. (2540). “โภชนาการสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์. กรุงเทพฯ: หงสา.

พิกุล นันทชัยพันธ์. (2537). “การดูแลตนเองในผู้ติดเชื้อเอดส์: การศึกษาเชิงคุณภาพ”. เรียนใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิกุล นันทชัยพันธ์. (2539). “รูปแบบการพัฒนาศักยภาพในการดูแลตนเองในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์”. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์คุณภูบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภูริชญา บุรินทร์กุล. (2547). การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัส. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธนา วิริยะสมบัติ. (2540). “ความต้องการดูแลด้านสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวีระยะที่มีประกายอาการ”. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รพิพร ส่งา พล. (2541). “การดูแลสุขภาพคน老 แห่งสุขภาพบุตรของหญิงที่ได้รับเชื้อเอ็อดส์”.

วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รัชนี ภูริสัตย์. (2545). “พฤติกรรมการแสวงหาการรักษาของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอ็อดส์ที่มา รับบริการที่ศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ระวีวรรณ ถวายทรัพย์. (2545). “ความพากเพียรทางจิตวิญญาณในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอ็อดส์”.

วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ และศัลยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รุ่งโรจน์ ตรีนิติ. (2545). “การรักษาโรคเอ็อดส์”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://clinicrak.com> (19 มกราคม พ.ศ.2545).

เรณุการณ์ ทองคำรอด. (2541). ความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิจิตร ครีสุพรรณ , คณะคณ. (2541). การให้บริการสุขภาพ การให้คำปรึกษาและการให้ความช่วยเหลือทางสังคม เพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในครอบครัว ชุมชน ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านชี จังหวัดลำพูน. รายงานการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิชาญ วิทยาศัย และ ประคง วิทยาศัย. (2540). เวชปฏิบัติในผู้ติดเชื้อเอ็อดส์. เชียงใหม่: บริษัทไอ. เอส.พรินต์ติ้งเข้าส์จำกัด.

วิภาวดี เสนารัตน์และคณะ. (2542). การพัฒนาศักยภาพ บุคคล ครอบครัว และชุมชนในการ ปรับตัวต่อการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากโรคเอ็อดส์. รายงานการวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริวรรณ ไกรสุรพงษ์. (2541). ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของโรคเอ็อดส์. ในพิมพ์วัลย์ บุญมงคล, เพ็ญจันทร์ ประดับมุขและศันสนีย์ เรืองสอน (บรรณาธิการ), องค์ความรู้ของงานวิจัยอดส์ด้านสังคมศาสตร์และพุทธิกรรมศาสตร์ (หน้า 175-203), กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์.

ศูนย์บำบัดรักษาเอดส์ เเชียงใหม่ กรมการแพทย์และภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2548). คู่มือ การให้คำปรึกษาผู้ติดยาเสพติดโดยการสร้าง แรงจูงใจ (Motivational Interviewing).

สินีนุช รัตนสมบัติ. (2540). “ผลของการให้การพยาบาลแบบสนับสนุนการดูแลตนเองต่อความพึง
พอใจในชีวิตและความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี”. วิทยานิพนธ์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ไข้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.

สรุปผล สุวรรณกุล และ มัทนา หาญวนิชย์. (2535). โรคเอดส์ทางคลินิก. ใน มัทนา หาญวนิชย์ และ
อุมา ศยาก (บรรณาธิการ), เอดส์: การดูแลรักษา. (หน้า 10-21), กรุงเทพฯ: คีไซด์.

สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 10 เชียงใหม่. (2538). การดูแลผู้ป่วยเอดส์ในครอบครัวและ
ชุมชน. เชียงใหม่: นพบุรี เพส.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน. (2549). งานป้องกันและความคุ้มโรคเอดส์. สำนักงานโรค
เอดส์ วัณ โรคและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และ Population Council. (2547), คู่มือการ
ให้คำปรึกษาเพื่อความร่วมใจในการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์.

อรัญญา เชาวลิต, สิริพร ชนกิดปี และอังศุมา อภิชาโต. (2537). บทบาทของพยาบาลในการป้องกัน
และความคุ้มการแพร่กระจายเชื้อและการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์. ในวิจตร ศรี
สุพรรณ, วิลาวัลย์ เสนารัตน์, วิลาวัลย์ พิเชียรเสถียร, อะเก้อ อนุหเลขกະ และ
พุนทรพย์ โสภารัตน์ (บรรณาธิการ), การพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์.
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Bechtel, G.A., & Apakupakul,N. (1999). AIDS in southern Thailand: Stories of Krengjai and
social Connection. Journal of Advanced Nursing. 29(2), 471-475.

Bopp, C.M., Philips, K.D., Fulk, L.J., & Hand, G.A. (2003). Clinical Implications of
Therapeutic Exercise in HIV/AIDS. Journal of the Association of Nurses in AIDS
Care. 14(1), 73-78.

Collins,R.L.,et al. (2001). Changes in health-promoting behavior following diagnosis with
HIV: Prevalence and correlates in a national probability sample. Health
Psychology. 20(5), 351-360.

Coward, DD. (1994). Meaning and purpose in lives of persons with AIDS. Public Health
Nursing. 11(5), 331-336.

Evans, P., Cox, S., & Wentzlaff- Eggebert. (2001). Diary. Australia: Supreame Press.

Flaskerud,J.H. (1995). Psychosocial and psychiatric aspect. InFlaskerud, J.H. & Ungvarski,
P.J.(ED.). HIV/AIDS: A guide to nursing care (p.308-338), Philadelphia: Suander.

Fauci, A.S., & Lane, C. (2001). **Human Immunodeficiency Virus (HIV) Disease: AIDS and**

Related disorders. in E. Braunwald, A.S. Fauci, D.L. Kasper, S.L. Hauser, D.L.

Longo, & J.L. Jameson (Eds). Harrison's Principles of Internal Medicine, New York:

McGraw-Hill.

Flaskerud, J.H. & Ungvarski, P.J. (1995). **HIV/AIDS: A guide to nursing care.** (3rd ed.).

Philadelphia: Saunders.

Gray, J. (1996). **Meeting psychosocial need.** RN., 59 (8), 23- 27.

Hill, L. & Smith, N. (1995). **Self – care Nursing.** Englewood Cliffs. NJ: Prentice – H.

Holland, J.C., Jacobson, P., & Breitbart, W. (1992). **Psychiatric and psychosocial aspect of**

HIV Infection. In DeVita V.T., Hellman S. & Rosenberg S.A. (Eds.), AIDS: Etiology,

Diagnosis, treatment, and prevention (3rd ed.) (p.347- 354), Philadelphia: J.B.

Lippincott.

Islington Council HIV Services. (1997). **Positive Women.** England: A company Limited by

Gurantee.

Lang, B.C., Phipps, W.J. and Cassmeyer, V.L. (1993). **Medical – Surgical Nursing: A nursing**

Process approach. (3rd ed), Philadelphia: Mosby.

Lincoln, Y.S., & Guba, E.G. (1985). **Naturalistic inquiry.** Beverly Hills: SAGE.

McCain, N.L., & Cella, D.E. (1995). **Correlation of stress in HIV disease.** Western Journal

of Nursing Research. 17(2), 141-155.

Orem, D.E., Taylor, S.G., & Renpening, K.M. (2001). **Nursing: Concepts of practice** (6rd ed.),

St. Louis: Mosby.

Peters, B. (1996). **HIV and AIDS: Introduction to the virus and the disease.** In J. Green &

McCreaner (Eds.). Counseling in HIV infection and AIDS (2nd ed.) (pp. 1-10),

London : Blackwell Science.

Peri, T.C. (1995). **Promoting spirituality in persons with acquired immunodeficiency**

syndrome: A nursing intervention. Holistic Nursing Practice. (1), 68 – 76.

Robinson, F.P., Mathews, H.L., Witek-Janusek, L. (2000). **Stress Reduction and HIV Disease:**

A Review of Intervention Studies Using a Psychoneuroimmunology

Framework. Journal of the Association of Nursing in AIDS Care. 11(2), 87 – 96.

Ritchie, J.D. (2001). **Antiretroviral Agent.** In Powderly, G.W. Manual of HIV therapeutics

- (pp. 33-47), Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
- Vickery, D. (1986). **Medical self –care: A review of the concept and program models.** American Journal of Promotion. 1, 23-28.
- WHO. (2002). "Antiretroviral therapy in resource limited setting: Guidelines for a public health Approach." [Online]. Available <http://www.WHO.Int> (25 December 2006).
- Zambrano, C.H. (2002). **Antiretroviral Therapy.** The Journal of Test Positive Aware Network. 13(1), 27.

จัดทำโดย คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved